No. 1252 Zaterdag 28 December 1907. 24ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.20,

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 27 December

Christus' Geboorte.

„Hun, die geroepen zijn, zoo Joden als Heidenen (prediken wij) Christus: Gods kracht en Gods wijsheid; want het dwaze Gods is wijzer dan de menschen en het zwakke Gods is sterker dan de menschen...... Het dwaze der wereld heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen...... en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen." I Cor. I 24—27.

In het bovennatuurlijk rijk, dat der Genade, dat der Liefde, kiest God voor zijn verhevenste plannen bij voorkeur het oogenschijnlijk meest nietige.

De Kerstnacht, de dag van Christus' geboorte, bestraalt deze waarheid met heerlijk schitterend licht.

Christus werd geboren te Bethlehem, de kleinste der steden van Juda, niet in een woning, bestemd voor het verblijf van menschen, maar in een spelonk door de natuur gevormd tusschen de rotsen, in een stal, het toevluchtsoord der dieren van het veld. Zijne Moeder, Maria, was de vrouw van een armen handwerksman, Jozef.

Toen Jezus geboren was, vond zijne Moeder niets om hem neder te leggen dan een kribbe, waaruit de dieren hun voeder namen; en slechts met schamele doeken vermocht Maria Jezus' naaktheid te dekken.

Lezer, kent gij nederiger, armer, ellendiger, nietiger geboorte?

Ziet nu, hoe hoog boven al dat nietig menschelijke lichtend uitschijnt Jezus' Godheid.

„Het onedele der wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, om hetgeen iets is te niet te doen." I Cor. I, 28.

„En er waren herders in datzelfde oord, wakende en de nachtwaken houdende over hunne kudde. En zie, een Engel des Heeren stond bij hen, en Gods lichtglans omstraalde hen, en zij vreesden met grooten vreeze. En de Engel zeide tot hen: Vreest niet! want zie, ik verkondig u een groote blijdschap, welke voor het gansche volk zijn zal: heden is u een Zaligmaker geboren, welke is Christus de Heer, in Davids stad. En dit zij u het teeken: Gij zult een kindeken vinden, in doeken gewonden, en liggende in eene kribbe. En plotseling was daar bij den Engel eene menigte van het hemelsche heer, God lovende en zeggende: Eere in de hoogste hemelen aan God, en op aarde vrede aan de menschen van goeden wil." Luc. II 8—14.

Die arme kleine, geboren in een stal, was meer dan mensch. De hemelen verkondigen zijne glorie. Hij is „Christus, de Heer."

Eeuwen te voren was zijn geboorte, tot in de minste bizonderheden voorspeld, en wordt thans aangekondigd en begroet door de jubelende lofzangen der hemelsche geesten.

Voorgelicht door den wonderen glans eener sterre kwamen er Wijzen van het Oosten te Jerusalem en vroegen: Waar is de nieuwgeboren Koning der Joden? want zijn ster hebben wij gezien in het Oosten, en wij zijn gekomen om hem te aanbidden." Toen zij nu van Koning Herodes antwoord ontvangen hadden op hun zoekend vragen, gingen zij naar Bethlehem. De ster ging hun weder voor en bleef staan boven de plaats waar het kind was. Zij zagen het kind met Maria, zijne Moeder, zij vielen neder en aanbaden het.

Zij zagen het kind, en aanbaden het als hun God, door zooveel wonderbare teekenen van zijn Godheid overtuigd.

Belastingherziening.

ZEGELBELASTING.

In zijn MEMORIE VAN ANTWOORD, verklaart de Gouverneur, dat het Bestuur onmogelijk volstaan kon met een gedeeltelijke wijziging der bestaande verordeningen. Het kwam gewenscht voor de omslachtige zegeluitgifte te doen vervallen, het tarief ingrijpend te wijzigen, enkele nieuwe grondslagen te bepalen, plakzegels in te voeren en over het geheel rekening te houden met wat wetenschap en praktijk sedert 1881 hadden geleerd. Dit alles kon niet geschieden bij gedeeltelijke wijziging der bestaande, maar eischte noodzakelijk het ontwerpen van eene geheel nieuwe verordening.

Het is nu maar de vraag, of ook noodzakelijk was, wat gewenscht voorkwam. Eenmaal zijn wenschen zeer breed uitgesproken, verlangt men natuurlijk dat er zooveel mogelijk aan zal worden voldaan. Die wenschen zelf konden wat lager gesteld zonder nadeel voor de economische belangen der Kolonie. De zegeluitgifte moge omslachtig wezen, de verschillende bepalingen van het nieuw ontwerp zijn dit zeker niet minder.

Het formaatzegel, belasting naar de oppervlakte van het papier, is nog zoo verwerpelijk niet. De oppervlakte van het papier geeft meermalen de waarde aan van den inhoud van het geschrift. Onbelangrijke zaken eischen slechts een korte, meer belangrijke een uitvoeriger beschrijving, het meer of minder oppervlakte van het papier geeft dus over het algemeen wel degelijk aan de meerdere of mindere waarde van het geschrift. Een lange NOTA VAN WIJZIGINGEN komt verder te gemoet aan de meeste bezwaren van den Kolonialen Raad. Wat betreft

DE LOTERIJEN

zegt de Gouverneur

„De vermoedelijke omvang van het debiet van buitenlandsche loten in de Kolonie volgens het onderzoek der leden is voor den ondergeteekende evenals voor den Raad eene verrassing geweest, doch geenszins eene aangename. In aanmerking genomen de plaatselijke toestanden en het betrekkelijk geringe aantal gegoeden, acht de ondergeteekende het betreurenswaardig, dat aan de speelzucht meer dan f 100,000.— 's jaars zoude geofferd worden; die som toch zoude niet minder of misschien nog meer beloopen dan een vierde van de totaalopbrengst van alle belastingen in de geheele Kolonie. Het was den ondergeteekende niet onbekend, dat vroeger, met tamelijk groote biljetten, vooral veel werd gespeeld in eene op Porto-Rico gevestigde loterij, die sedert is opgeheven, zoomede dat thans op vrij groote schaal biljetten, veelal zeer klein, van eenige andere buitenlandsche loterijen in omloop zijn; volgens bij het Bestuur ingekomen gegevens zoude, buiten rekening latende een klein aantal loten in Europeesche loterijen, de omvang van het debiet in de laatste jaren globaal te stellen zijn op f 3000.— per maand of f 36000.— 's jaars.

Met dit laatste cijfer voor oogen zoude er geen bezwaar zijn tegen de belasting, in beginsel, noch tegen den belastingvoet. Waar echter het euvel zoodanige afmetingen heeft aangenomen, als door den Raad wordt medegedeeld, verschijnt de voorgestelde belasting in een geheel ander en wel — de ondergeteekende moet het bekennen — een minder gunstig licht. Waar het spelen in verhouding tot de plaatselijke toestanden zulk een beduidenden omvang heeft aangenomen, wil het den ondergeteekende voorkomen, dat eene zware belasting de schadelijke gevolgen, schadelijk zoowel uit een moreel als materieel oogpunt, niet mag vergrooten. Immers eene vermindering van de speelzucht door de belasting is niet te verwachten en dit is ook niet de bedoeling van het voorstel geweest. De rechtsgrond was dat het spelen op eene bijzondere draagkracht wijst; deze rechtsgrond ontvalt voor een groot deel, waar het blijkt, dat het spelen, zelfs met lootjes van 18 cents, zoo veelvuldig en algemeen geschiedt. In dit licht bezien kan althans zeker de belastingvoet van 13⅓% niet gehandhaafd blijven en is door den ondergeteekende zelf overwogen of terugneming van dit onderdeel van het voorstel niet in het welbegrepen belang der Kolonie geacht moest worden.

Ook verdient de zaak uit een oogpunt van financiepolitiek beschouwd te worden. Waar de drankbelasting met het patentrecht op tapperijen reeds f 127000 — zal opleveren of veel meer dan een vierde van het totaal van alle belastingen, bestaat bij den ondergeteekende ook uit dezen hoofde ernstig bezwaar om daaraan eventueel nog f 20000.— uit hazardspel toe te voegen. De belastingen, die strekken moeten om de algemeene kosten te dekken, moeten hare bron vinden in de œconomische kracht van een volk en niet voor een groot deel in groote maatschappelijk euvels als spel en drankgebruik. Waar bovendien, afgezien nog van het bezwaar der bijzondere wisselvalligheid dezer middelen, een budget overwegend van een en ander afhankelijk is, is elke maatregel tot beteugeling van deze uit een œconomisch oogpunt nadeelige gewoonten uitgesloten of althans in hooge mate bemoeilijkt.

Met het oog op alle vorenstaande overwegingen is de ondergeteekende van oordeel, dat het wel niet noodzakelijk is om de gedachte belasting geheel te laten vervallen, doch dat hare handhaving alleen geoorloofd is te achten, wanneer zij zeer laag is. Derhalve is de belastingvoet verlaagd tot de helft. De opbrengst zal dan volgens de cijfers van het Bestuur te stellen zijn op ± f 3000.— of f 1000. — meer dan de raming, hetgeen tot dekking kan strekken van het verlies op de raming door de verlaging van het wissel- en quitantiezegel. Volgens de door den Raad medegedeelde cijfers zoude echter de opbrengst ± f 9000.— beloopen.

De wensch van verscheiden leden om het verbod tot het houden van geldloterijen in de Kolonie afgeschaft te zien, zal door den ondergeteekende in overweging worden genomen, wanneer de zegelbelasting volgens dit ontwerp den juisten omvang van het debiet van buitenlandsche loten zal hebben leeren kennen.

Van de financieele gevolgen van alle aangebrachte wijzigingen blijft de schatting moeilijk door het ontbreken van statistieken. Het is echter waarschijnlijk, dat het formaatzegel meer zal opbrengen dan waarop gerekend was, zoodat per saldo de opbrengst toch wellicht nog f 1500.— hooger gesteld kan worden dan de nadere raming ad f 10250.—

Wat het geheele belastingstelsel betreft zal eerstgemelde som, gevoegd bij de som van f 800.— volgens de Mem. v. Antw. betr. ontw No. 11., het bij § 3 der Mem. v. Antw. betr. ontw. No. 10 berekende nadeelige saldo ad f 4700.— terugbrengen tot f 2400.—

Mocht het loterijzegel inderdaad f 9000.— in de plaats van f 3000 opbrengen, dan zoude in totaal een voordeelig saldo ad f 3600.— ontstaan, hetgeen dan later zoude kunnen worden aangewend tot verlaging der loodsgelden."

ONZE BEGROOTING

IN DE

Tweede Kamer.

(*Handelingen.*)

VERVOLG DER REDE VAN DEN MINISTER.

De geachtigde afgevaardigden, de heeren van Kol en van Vuuren hebben beiden gesproken over de invordering van de achterstallige huurpenningen ter zake van pacht van domeingrond op Curaçao, die liepen over een termijn, zelfs van 15 jaar, zoodat sommige vorderingen reeds verjaard zijn. De geachte afgevaardigde, de heer van Vuuren heeft gezegd: men heeft de menschen bedreigd, dat hun de huur zou worden opgezegd, wanneer zij die achterstallige verjaarde huren niet betaalden. Ik geloof echter, dat het nemen van een dergelijken maatregel eenvoudig niet denkbaar is en dat die dan ook niet kan zijn uitgevoerd. Immers verjaarde vorderingen geven geen vorderingsrecht, en het spreekt dus van zelf, dat niet op grond van verjaarde vorderingen kan zijn opgetreden. Natuurlijk zullen de huurders een contract hebben voor een bepaalden termijn en contracten van een bepaalden termijn kunnen alleen ontbonden worden op een vorderingsrecht dat recht daartoe geeft, en nu kan het zijn, dat op dien grond ontbinding is gevraagd. De geachte afgevaardigden vergeten echter, dat een vordering die 15 jaar oud is, daarom nog niet verjaard behoeft te zijn. Het is immers zeer goed mogelijk, dat de verjaring telkens door aanmaning is gestuit en dus de verjaring niet is ingetreden. En is het nu zoo fiscaal, dat de fiscus huren invordert, waarop hij recht heeft? Mijns inziens niet, want wat is hier geschied? Men heeft de verschuldigde pacht in de slechte jaren niet geïnd, in de verwachting, dat, wanneer de betere jaren gekomen zouden zijn, de huurders in staat zouden blijken te zijn om den achterstand te betalen, dus hetzelfde wat in Indië is geschied ten aanzien van de erfpachtsperceelen, waar men ten aanzien van den erfpachts-canon en van de verponding uitstel heeft gegeven, om, wanneer de betere tijden zouden zijn gekomen, die alsnog in te vorderen. Wanneer dat ook hier geschied is en men ook hier debiteuren heeft, die in beteren toestand verkeeren dan vroeger, dan acht ik het niet afkeurenswaardig, dat de achterstand thans van hen wordt ingevorderd.

De geachte afgevaardigden hebben voorts gesproken over een bericht in de dagbladen, waaruit zou blijken, dat concessierechten op Aruba zouden worden omgezet in huurrechten, waardoor de belanghebbenden zeer zouden worden geschaad.

Van die zaak weet ik niets anders dan dat zij in de bladen is vermeld, en ik kan daarover dus op dit oogenblik moeilijk in discussie treden, maar ik wil wel zeggen, dat ik het volkomen eens ben met de geachte sprekers, dat bestaande rechten niet mogen worden aangetast, dat men aan personen die concessierechten hebben, die niet mag afnemen om hun andere, mindere rechten toe te kennen.

De geachte afgevaardigde uit Zevenbergen, de heer van Vuuren, heeft gemeend, dat de belastingvoorstellen op eenigezins vreemde wijze in de wereld zouden zijn gekomen en dat wel omdat de Kamer van koophandel in Curaçao niet is gehoord en omdat aan die voorstellen niet voldoende bekendheid zou zijn gegeven. Ik geloof niet, dat de Kamer van koophandel reden heeft om er zich over te beklagen, dat zij niet ge-

hoord is en niet de gelegenheid zou hebben gehad er zich over uit te laten. Ik heb hier voor mij een dik boek van 48 pagina's, waarin die Kamer haar meening te kennen geeft. Een feit is het, dat de belastingvoorstellen bekend gemaakt zijn en dat alle belanghebbenden die dit wenschten, de gelegenheid hebben gehad zich over die voorstellen uit te laten, hetgeen zij trouwens ook gedaan hebben.

Het spreekt van zelf, dat op het oogenblik niet over die belastingvoorstellen in discussie kan worden getreden. De kolonie Curaçao heeft haar autonomie en zoolang de belastingvoorstellen aanhangig zijn bij den Kolonialen Raad zou het niet aangaan dat het Opperbestuur zich over die voorstellen uitliet. Eerst dan wanneer die voorstellen door den Kolonialen Raad zijn behandeld en een besluit is genomen, kan het Opperbestuur overwegen of het zich kan vereenigen met het aangenomen ontwerp dan wel of er aanleiding bestaat om het voorstel ter vernietiging aan Hare Majesteit de Koningin voor te dragen.

De heer VAN KOL heeft er van gesproken, dat de belastingvoorstellen hier in de Staten-Generaal zouden worden behandeld. Ik wensch dien geachten afgevaardigde op te merken, dat hij zich daarin vergist. Van een afzonderlijk wetsontwerp betreffende die voorstellen kan voorshands geen sprake zijn. De voorstellen moeten eerst door den Kolonialen Raad worden behandeld. Alleen dan wanneer de Koloniale Raad de voorstellen mocht verwerpen zou er reden kunnen bestaan om die voorstellen bij een afzonderlijk wetsontwerp voor te dragen. Alleen dan zou de zaak bij de Wetgevende Macht kunnen komen.

De drie geachte afgevaardigden die het woord hebben gevoerd hebben hun oordeel uitgesproken over de maatregelen die in het belang van den landbouw genomen zijn. Zij allen hebben daarover hun critiek doen hooren. De heeren van Kol en Reyne zijn beiden van meening, dat het wel degelijk wenschelijk is om met de maatregelen in het belang van den landbouw voort te gaan, en ik kan tot mijn genoegen verklaren, dat ook de heer van Vuuren van maatregelen in het belang van den landbouw niet afkeerig is, ofschoon hij een scherpe critiek heeft doen hooren. Hij heeft gezegd, dat het aanbeveling verdient om van gouvernementswege den aanplant van divi-divi, aloë en katoen te bevorderen.

De heer van Vuuren heeft ook gesproken over het accres der middelen. Hij meende, dat de Regeering in de Memorie van Antwoord te dien aanzien een verkeerde conclusie had getrokken. Ik heb niet in de Memorie van Antwoord gezegd, dat het accres te danken was aan de maatregelen die ten behoeve van den landbouw genomen waren, maar ik heb gezegd, dat het accres zal vermeerderen naar mate de maatregelen ten opzichte van den landbouw hun invloed zullen doen gevoelen. Ik heb dus alleen gezegd, dat in de toekomst het accres sterker zou worden.

Nu meent de geachte afgevaardigde, dat het accres al zeer weinig te beteekenen heeft, Maar laat ik er op wijzen, dat in de vijf laatste jaren, voorafgegaan aan 1906, de belastingen f 411600 gemiddeld hebben opgebracht, en dat in 1906 de opbrengst van de middelen f 441700 was, dus een accres van ruim f 30000. De inkomstenbelasting heeft tot die vermeerdering bijgedragen, omdat de inkomstenbelasting in de plaats gekomen is van de weerbaarheidsbelasting. Die vermeerdering bedraagt echter slechts van af 1 Mei, den datum waarop de belasting is ingevoerd, f 9000. Er blijft dus een accres, bij het vorig jaar vergeleken, van f 21000, hetgeen op een opbrengst van de middelen van ± 4 ton van groot belang kan worden geacht.

Nu moet de geachte afgevaardigde, de verschillende middelen nagaande, er op letten, dat de invoeren van 1904 op 1905 met ongeveer f 10000 zijn toegenomen. Van 1905 op 1906 is dit minder, maar blijkens kort geleden ontvangen berichten, zijn over 1907 weder veel betere resultaten te verwachten. De geachte afgevaardigde heeft ook gewezen op het toenemen van de opbrengst der accijnzen, en betreurt het, dat daaruit blijkt, dat het drankgebruik toeneemt. Dat betreur ik eveneens, maar aan den anderen kant staat daar tegenover, dat het toch ook een bewijs is van vermeerdering van draagkracht der bevolking. Ik vertrouw, dat het onderwijs en de subsidies die door het Gouvernement daarvoor worden gegeven op de bevolking wel zulk een goeden invloed zullen hebben, dat het gebruik van drank in het vervolg niet toe- maar eerder zal afnemen En ten aanzien van het jaar 1907 kan ik mededeelen, dat blijkens een van den Gouverneur ontvangen telegram, de middelen over dit jaar tot half November, dus over 10½ maand, reeds hebben opgebracht f 591000. Wanneer men er nu op let, dat de middelen in 1906 in het geheel hebben opgebracht ruim f 607000, dan is er een belangrijk voordeelig verschil te constateeren. Immers over 21|24 van het jaar 1906 is er ontvangen f 531 900, zoodat de opbrengst nu is vermeerderd met ± f 60000. De geachte afgevaardigde ziet dus, dat, wat de Regeering heeft voorspeld is uitgekomen en langzamerhand de invloed van de genomen maatregelen zich wel zal doen gevoelen. Dat blijkt wel al hieruit, dat de middelen in 1907 zoo sterk zijn voorbuitgegaan.

Welke zijn nu de maatregelen die hoofdzakelijk in het voordeel van den landbouw genomen zijn? In de eerste plaats wel het aanleggen van dammen. Niemand zal, geloof ik, wel betwisten, dat het aanleggen van dammen in groote mate nut heeft opgeleverd, en in groote mate ook nut zal blijven opleveren. Nu meent de heer van Vuuren, dat die dammen slechts nut opleveren voor bepaalde personen op wier gronden de dammen worden aangelegd. Dat is natuurlijk niet geheel tegen te spreken, maar het valt toch ook niet te ontkennen, dat die dammen in zekeren zin paedagogisch werken. Wanneer de bevolking bemerkt dat die dammen zooveel voordeel afwerpen, dan zal zij er van zelf toe komen om uit eigen beweging zulke dammen te gaan aanleggen, terwijl de Regeering dan hen die dit wenschen, maar daartoe niet in staat *zijn*, financieel kan helpen. Dat de dammen moeten worden onderhouden spreekt van zelf, en ik geef dadelijk toe dat daarvoor maatregelen moeten worden genomen, opdat men daaruit de voordeelen kan blijven trekken die zij opleveren.

De heer van Kol heeft gewezen op een fout die gemaakt is in de kolonie ten opzichte van de reboissage van den Seinpostheuvel. Was er echter wel aanleiding voor om nu die fout in herinnering te brengen? Immers dat is een zaak van reeds ouden datum, en thans kan uit het Koloniaal Verslag blijken, hoe de beplanting van den Seinpostheuvel is geschied, en dat de divi-divi er zeer goed staat. Elders staat de van Gouvernementswege aangeplante divi-divi reeds een meter hoog. De heer van Vuuren, die ook op beplanting met divi-divi heeft aangedrongen, heeft dus alle aanleiding om de Regeering dankbaar te zijn, want die beplanting levert nu de beste resultaten op.

Voorts wordt er in het Koloniaal Verslag op gewezen, dat verschillende andere proeven met succes bekroond zijn; zoo mag ook met recht er op worden gewezen, dat de proef met de alfalfa uitnemend is geslaagd.

De heeren van Kol en Reyne hebben gewezen op de positie van den landbouwkundige en kunnen er zich niet mede vereenigen, dat hij niet de vaste positie krijgt, welke de Gouverneur hem aanvankelijk wilde geven. De heeren weten, wat te dien aanzien geschied is. De Gouverneur heeft het voorstel gedaan om den landbouwkundige een vaste bezoldiging toe te kennen. Toen hij echter zag, dat dit voorstel in den Kolonialen Raad geen bijval vond, heeft hij het voorloopig teruggenomen, echter met de vaste bedoeling een volgend jaar daarop terug te komen. Waar het nu vaststaat, dat de landbouwkundige zelf er feitelijk geen schade van ondervindt omdat hij hetzelfde bedrag als toelage krijgt, dat hij anders als traktement zou krijgen, terwijl zijn pensioenrechten overanderd blijven, daar de tijdelijke diensten ook zullen gelden voor pensioen, was er voor de Regeering hier te lande geen reden af te wijken van de gedragslijn die de Gouverneur in overeenstemming met den Kolonialen Raad heeft aangenomen. Wil de Kamer echter heendringen naar een beslissing in den oorspronkelijken zin, dan zal de Regeering zich daartegen niet verzetten. Ik heb mij gehouden aan hetgeen Gouverneur en *K*oloniale Raad hebben gedaan, omdat ik meende dit ook uit deferentie voor de *K*amer verplicht te zijn; aangezien de *K*amer er herhaaldelijk op heeft aangedrongen, dat niet zou worden afgeweken van de besluiten van den Kolonialen Raad. De *K*amer moet het dus zelf weten; wil zij daarvan afwijken, dan zal de Regeering daartegen geen bezwaar opperen.

De heer Reyne heeft verschillende opmerkingen gemaakt over de wijze, waarop de landbouw ginds wordt uitgeoefend, en betoogd, dat van de bevolking meer medewerking moest worden ondervonden, zonder welke alle maatregelen evengoed zouden kunnen worden achterwege gelaten. In zekeren zin ben ik het met hem eens, als de bevolking niet behoorlijk onderhoudt wat de Regeering tot stand helpt brengen, is geen resultaat van het werk te verwachten: maar de geachte afgevaardigde ziet de zaak te donker in: er bestaat m. i geen reden om zulk een oordeel uit te spreken als de geachte afgevaardigde Vrijdag uitgesproken heeft. Immers hij vergeet, dat het daar kleine landbouwers zijn, die niet leven van dien landbouw alleen, maar hun werk in de stad hebben en een gedeelte van hun tijd besteden om een stukje grond, dat zij in huur hebben, te beplanten. Zij beplanten dien grond met sorghum, wat alleen in het goede seizoen kan geschieden. Op andere tijden ziet men op dien grond niets en dan wordt ook noch geplant noch geoogst. Intusschen heeft de geachte afgevaardigde eenige belangrijke wenken gegeven, die ik gaarne in overweging zal nemen. Hij heeft gesproken over de wenschelijkheid om den termijn van de huur korter te maken dan 20 jaar en oppervlakkig acht ik daar voor ook veel te zeggen. Ik zal dat denkbeeld gaarne aan den Gouverneur overbrengen en hem overweging daarvan aanbevelen. Als de bevolking de gronden die zij heeft, niet behoorlijk onderhoudt, is het wenschelijk haar die gronden zoo spoedig mogelijk af te nemen.

Het is ook gewenscht, dat aan die bevolking de plicht wordt opgelegd om te doen wat zij doen moet. In dit opzicht zal ik de wenken van den geachten afgevaardigde volgen.

De geachte afgevaardigde de heer van Kol heeft nog herinnerd aan de zaak van Godden en aan het ontwerp-Mijnwet dat hier in behandeling is. Ik geloof niet, dat er aanleiding is dit ontwerp-Mijnwet nu te bespreken. Wanneer het in staat van wijzen is, zullen wij het hier kunnen behandelen, maar ik wil reeds nu protesteeren tegen de bewering, dat door de schuld van den heer Godden, de schuld dus van één man, de zaak niet wordt voortgezet. Wanneer de Memorie van Antwoord is ingediend zal de geachte afgevaardigde zien, dat zijn opvatting, dat de heer Godden alleen schuld heeft, grond mist. Ook is de opvatting van den geachten afgevaardigde onjuist, dat de heer Godden, wanneer hij exploiteert, slechts 4 pCt. behoeft te betalen en op die wijze bevoorrecht zou zijn. De heer Godden zal, wanneer de plannen van het bestuur in Curaçao doorgaan, evenals ander exploitanten, 4 pct. uitvoerrecht hebben te betalen en evengoed als deze in de inkomstenbelasting hebben te betalen.

De heer van Vuuren heeft zijn verwondering er over te kennen gegeven, dat bij het Koloniaal Verslag niet is overgelegd het onderwijsverslag. Ik kan niet anders antwoorden dan dat bij ons dat verslag niet is ingekomen en dat het dus ondoenlijk was het te publiceeren. Ik ben bereid den Gouverneur er op te wijzen, dat het wenschelijk is het onderwijsverslag voortaan tijdig in te zenden, zoodat het ook in het Koloniaal Verslag kan worden opgenomen.

De heer van Kol heeft op de creditzijde van het bestuur van Curaçao gebracht de katoen en de dammen, maar daar tegenover staat een debetpost, namelijk dat de bevolking sterk afnemende is. Nu geloof ik niet, dat het bestuur hier veel aan kan doen, maar ik zou den geachten afgevaardigde willen verzoeken zijn oordeel op te schorten tot het volgend jaar.

De volkstelling wordt dit jaar met ernst aangevat en uit de resultaten daarvan zal men het volgend jaar kunnen zien of er van een dergelijke afneming van de bevolking sprake is. Hij heeft bij het opmaken van de balans uit het oog verloren, dat op handelsgebied veel verbeterd is en dat ook de verhouding met Venezuela gunstiger is geworden. Het scheepvaartverkeer is toegenomen, en Curaçao is thans een kolenstation geworden, wat het vroeger niet was. Volkomen ben ik met hem eens, dat men op de Benedenwindsche eilanden consulaire agenten moet hebben. Op Aruba en Bonaire zijn deze er reeds van Venezuela en Columbia

Mijnheer de Voorzitter! Ik meen hiermede de verschillende sprekers te hebben beantwoord. Mocht ik iets hebben overgeslagen, dan ben ik bereid dit alsnog te behandelen,

De heer VAN *K*OL: Mijnheer de Voorzitter! Het heeft overal, maar vooral in een Volksvertegenwoordiging als hier, iets onaangenaams om personen te bespreken. Ik heb dan ook steeds als vasten regel aangenomen om dit achterwege te laten. Mocht echter een aanval m. i. onverdiend geschieden, dan voel ik mij, als die persoon afwezig is en niet in staat zich zelf te verdedigen, wel verplicht daartegen een woord van verzet te doen hooren. Dit was ook de reden voor de houding, welke ik het vorig jaar tegenover den tegenwoordigen Gouverneur van Curaçao, na den aanval van den heer van Vuuren, heb aangenomen. Maar wanneer men in zeker opzicht zich schaart naast dien bewindsman, behoeft men het toch nog niet in alle opzichten met hem eens te zijn en kunnen toch andere feiten en nadere ervaring doen inzien, dat, waar hij in sommige opzichten verdiensten heeft, deze in andere opzichten wel eens wat te wenschen overlaten.

Trouwens ik heb mij het vorig jaar, ondanks de geestdrift, waarvan de Minister sprak, zeer voorzichtig uitgedrukt. Ik herinner mij zeer goed, dat ik — al heb nu de *Handelingen* niet bij mij — wel mijn instemming heb betuigd met zijn ijver en toewijding, maar over zijn geschiktheid en bekwaamheid geen woord heb gesproken.

Thans is de tijd gekomen, dat zijn geschiktheid al lang had moeten blijken; hij heeft thans alle mogelijke voorbereidingen kunnen nemen; was reeds meermalen in de gelegenheid de noodlijdende eilanden te helpen en het was dus ons recht om — na geduldig wachten — te vragen: wat heeft de man nu gedaan, welke geschiktheid voor zijn taak heeft hij bewezen, welke bekwaamheid heeft hij getoond?

De feiten hebben gesproken en terwijl ik ze slechts terloops heb aangehaald, heeft de heer van Vuuren ze uitvoeriger toegelicht. En als ik nu een enkel genoemd heb, bijv. het mislukken van de reboisage op den Seinpostheuvel, dan is het niet voldoende, dat de Minister daarvan zegt, dat, „dit reeds enkele jaren geleden is", daar deze proef immers onder zijn beheer en zijn leiding heeft plaats gehad

Of nu de gespannen verhouding, welke reeds enkele jaren bestaan heeft tusschen den *K*olonialen Raad en den Gouverneur een gevolg is daarvan, dat beiden getoond hebben mannen te zijn van overtuiging en karakter, weet ik niet; mijns inziens is het hier meer een verschil van inzicht. En dan krijg ik wel eens den indruk — nu deze zaken toch besproken moeten worden — dat de Gouverneur niet altijd handelt volgens een goed doordacht en scherp afgerond stelsel. Daarentegen zullen de leden van den *K*olonialen Raad, in het land geboren en getogen, zich meer plaatsen op het practische standpunt en als mannen van zaken liever zoo min mogelijk uitgaven doen ten laste van de schakist, indien niet wis en zeker voordeelen te verwachten zijn.

In één woord, ik heb dit in een der bladen gelezen, zij meenen een rem te moeten zijn tegen „de avontuurlijke richting,' die door den Gouverneur wordt ingeslagen Wat mij verwonderd heeft van dezen Minister, is, dat hij feitelijk een pleidooi heeft geleverd voor centralisatie, welke in onze Oost en West al zooveel kwaad heeft berokkend. Hij wilde — ik heb het uit zijn mond opgeteekend — dat zelfs bij het nemen van maatregelen op economisch gebied, alles in één hand zou blijven. Juist op Curaçao, waar de toestanden een speciaal karakter dragen, waar alleen personen die er jarenlang gewoond hebben de toestanden beter kennen dan elk ander, die er, zooals de Gouverneur, van buiten af inkomt, is het noodig, dat men gebruik maakt van hun hulp en voorlichting,

Met genoegen heb ik gezien, dat de Minister, wat het laatste betreft, ook zijnerzijds meer invloed zal verschaffen aan de landraden. Hierin is Zijn Excellentie het volkomen met mij eens. Hij meent, dat volgens het Regeeringsreglement hun „bijstand" van den gezaghebber een volkomen gelijken rol moet spelen als de wethouders in onze gemeenteraden dat doen. De Minister belooft, dat hij voor handhaving van de koloniale grondwet zal zorg dragen en ik hoop nu maar, dat ik deze grief een volgend jaar niet meer te berde behoef te brengen. Ook heb ik eenige instemming betoond met het idee, 't vorig jaar door den heer van Vuuren ter sprake gebracht, om door een commissie te laten onderzoeken of al dan niet bezuiniging op het dure bestuursapparaat mogelijk is

Hetzelfde geldt voor Suriname, maar daar heeft de Gouverneur zelf, inziende dat hij persoonlijk niet in staat is daarover te oordeelen, zulke bezuinigingscommissie in het leven geroepen. Zou hetzelfde dus niet op Curaçao moeten gebeuren en dat met nog meer reden?

Wat de Minister ook moge beweren, dat de traktementen daar niet hoog zijn, wanneer men nagaat de totale bestuursuitgaven voor allerlei economische doeleinden en ten algemeenen nutte, dan zal men wel moeten erkennen, dat het percentage der bestuursuitgaven er veel te hoog is.

En ten aanzien van de verloftraktementen kan men zelfs van misstanden spreken. Bij de inzage van het wetsontwerp tot regeling van het slot der rekening over 1903 bleek mij toevallig, dat van 11 verlof genietende ambtenaren uit categorieën die te zamen f 98 000 traktement genoten, de uitgaven slechts met 1|56 verminderden. Van de artt. 25, 52, 92, 94 en 97 met f 53 700 traktement bleef „ongebruikt" ondanks verlof van 5 ambtenaren, slechts f 99 of 1|6 pct.; toch is korting gedurende een vol jaar, 1|3 van het traktement in dienst zijnde, genoten.

Wat de quaestie van de grondconcessies aangaat, de Minister heeft erkend, dat men de verkregen rechten dier personen op Bonaire en Aruba moest handhaven. Dat is wel voorzichtig uitgedrukt. De Minister sprak van „verkregen rechten" en wil daarvan dus een juridische quaestie maken.

Dat is juist wat ik gevreesd heb. Het is zeer goed mogelijk dat, als men de vroegere oudere bepalingen der concessiën nog eens nagaat, blijkt, dat wettelijk die personen geen rechten kunnen hebben, maar de toestand was nu eenmaal historisch anders geworden. Zij hebben 30,40 jaren lang den grond bezeten; zij meenden er bezitsrechten op te kunnen uitoefenen, zij hebben die gronden verkocht of aan hun kinderen nagelaten.

Gaat het nu aan, al zou men juridisch daartoe het recht hebben, klakkeloos aan die al of niet vermeende rechten een eind te maken door ze om te zetten in een huurcontract, waardoor wel degelijk het bezit dier menschen zal worden aangetast?

De Minister kan wijzen op het succes dat behaald is met enkele maatregelen tot verbetering van den toestand. Ik heb daarvan ook in mijn eerste rede gesproken en ik hoop ten zeerste in de naaste jaren nog op meerdere goed geslaagde maatregelen te kunnen wijzen. Echter is één antwoord, ondanks de uitvoerigheden van 's Ministers repliek, achterwege gebleven.

Wat denkt de Minister over de oprichting van een cultuurtuin en de instelling van een modelplantage? Een cultuurtuin is bestemd voor wetenschappelijke onderzoekingen met diverse zaden, verschillende planten voor het enten of veredeling van vruchtboomen e. d. Wanneer men geslaagd is daarmede, dan tracht men particulieren te bewegen daarvan gebruik te maken door het schenken van plantjes en zaden.

Een modelplantage is echter een geheel andere inrichting. Daar worden eenvoudig de verkregen resultaten der wetenschap toegepast. Daar gaat men niet meer wetenschappelijke zaken, welke soms slechts theoretisch belang hebben, onderzoeken. Men moet daar eenvoudig nagaan of een of andere plant op Curaçao economisch kan worden verbouwd, in één woord, of de cultuur van mais, divi-divi of welk gewas dan ook, het meest rendabel kan worden gemaakt.

Het voordeel van de verschillende soorten van grondbewerking, van bemesting moet in den cultuurtuin worden onderzocht, maar de daarmede verkregen resultaten moeten practisch toegepast worden in de modelplantage.

Daarom hoop ik, dat de Minister de zaak nog eens goed zal willen overwegen. Te meer, omdat onder de vele inwoners van Curaçao wantrouwen bestaat tegenover het deskundig beleid op landbouwgebied der regeerende machten.

Welnu, als men er in mocht slagen door een modelplantage op kleine schaal met feiten en cijfers aan te toonen, dat het mogelijk is de cultuur te verbeteren en de winsten grooter te maken, dan zou het pleit gewonnen zijn en dat noodlottige wantrouwen verdwijnen.

Wat nu den landbouwdeskundige betreft, ik hoop daarop bij art. 21, waarop ik een amendement heb ingediend, terug te komen. Hier wil ik er alleen op wijzen, dat wij feitelijk verplicht zijn dien man een vaste aanstelling te geven, omdat dit eenvoudig zou zijn het vervullen van de belofte, in het *Staadsblad* van 21 Februari 1905, no. 27, bij de oproeping van liefhebbers afgelegd. En waar de Minister een oogenblik liet doorschemeren, dat dit amendement door hem niet zou worden bestreden, zou het ook ten slotte aangenaam kunnen zijn voor den *K*olonialen Raad. Deze quaestie is immers een vervelende twistappel geworden tusschen den *K*olonialen Raad en den Gouverneur.

Een paar jaar reeds brengt de Gouverneur den post op de begrooting en wordt hij door den Raad geschrapt. Dan brachten de Gouverneur en de Minister hem toch weer op de begrooting; ditmaal hebben beide gezaghebbers het niet gedaan. Aan deze stelselloosheid zou nu door een besluit der *K*amer een einde worden gemaakt, en beslist worden wat billijk is en rationeel. Dit is, naar ik meen, het eenige middel om dezen twistappel voorgoed van het tooneel te doen verdwijnen.

Ik hoop ten slotte — en ik wil het hierbij laten — dat men door meerdere samenwerking, door meer beleidvol optreden; de toestanden op die verschillende eilanden, waarvan ook de Minister reeds enkele feiten kon opnoemen, zal verbeteren. Nooit mag men in deze uitgaan van het elke energie verlammend standpunt, dat te veel ingenomen wordt, dat wij er aan moeten wanhopen in de toestanden van die arme en dorre eilanden verbetering te brengen. Ik heb de innige overtuiging en ik hoop dit ook op het gebied van landbouw, vischvangst en andere zaken te kunnen aantoonen, dat, indien slechts op verstandige en beleidvolle wijze de natuurlijke hulpbronnen van die eilanden tot ontwikkeling worden gebracht, een meerdere welvaart kan geschapen worden dan tot heden het geval was.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Oorlogsmanoeuvre.

Maandagmorgen bij het binnenloo-

pen van ons zoogenaamd stationschip, dat echter al heel zelden gestationeerd blijft in onze haven, maar bijna voortdurend in de vaart is, heeft de Commandant een sterk stuk uitgevoerd. Geheel alleen, opgesloten in den gepantserden commando-toren, zonder dat een der officieren, of manschappen zich op de brug, of bij het roer, of zelfs maar op het dek bevond, heeft de Commandant het schip in volle vaart naar binnen gestuurd. Een oorlogsmanoeuvre dus, welke ook in vredestijd gewaagd blijft.

Er op in gesabeld.

De Kerstdagen hebben over het algemeen een zeer kalm verloop gehad. Alleen in de mindere buurten van Punda had op den eersten Kerstdag een relletje plaats, met eenigszins ernstige gevolgen.

Om een paar vechtersbazen tot kalmte te brengen werd de hulp der politie ingeroepen. Maar niet zoodra kwam de politie, 4 à 5 man, opdagen, of zij werd met projectielen begroet. Leege kruiken en fleschen vlogen den agenten langs het hoofd. Met geweld verzette het publiek zich tegen het optreden der politie. Deze meende haar gezag te moeten handhaven en hoog houden en trok de sabel. Bij de nu uitgevoerde charge werden klappen uitgedeeld, natuurlijk met het plat der sabel, maar, ongelukkig, ook twee personen door den scherpen kant gewond. Een man kreeg een houw midden op den schedel, een ander een snee over den schouder. Nadat beiden naar het fiscalaat waren gebracht, heeft Dr. EVERTSZ de eerste wonde dichtgenaaid, de tweede was van minder beteekenis. Daar bleek dat het twee bekenden der politie waren, echte belhamels bij rustverstoring.

„Vereeniging en Nijverheid".

Deze Coöperatieve Vereeniging genoot Maandag de eer een bezoek te ontvangen van den Gouverneur der Kolonie, vergezeld van twee zijner kinderen en den Heer E DE VEER ABRHAMSZ, als adjudant van Z. H. E. G. Eerst werd de touwslagerij bezocht, eenige maanden geleden hier opgericht, en daarna de sinds jaren bestaande Sandalen-fabriek, waar tegenwoordig ook een plaats is ingeruimd voor het maken van cigaretten.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen van de Heeren C. WINKEL & ZONEN een scheurkalender als reclame der conservenfabrikanten Libby, Mac. Neill & Libby, van welke Amerikaansche firma de Heeren WINKEL agenten zijn.

A. N. V.

Bestuursvergadering op maandag 23 December 1907 des avonds ten 7½ uur ten huize van den Heer J. J. MÖLLER.

Tegenwoordig 6 leden. Afwezig met kennisgeving de Heeren J. C. Wahlen, Ed. Lansberg, en Moses S. L. Maduro.

De voorzitter opent de vergadering en noodigt den Secretaris uit, de notulen der vorige bestuursvergadering voor te lezen. Nadat deze zijn goedgekeurd worden de ingekomen stukken behandeld.

1. Brief van den Heer J. A. Gravestein, vertegenwoordiger op St. Martin, met dankbetuiging van den Heer Conner, voor de toelage aan diens zoon verleend;

2. Brief van Zuster M. Gonzales op St. Martin, met dankbetuiging voor de portretten van H. M. de Koningin, toegezonden voor de R. K. Scholen op dat eiland;

3. Brief van Zuster M. Thomasa op St. Martin met rapport omtrent vorderingen en gedrag van den jongeling Conner gedurende de maanden Juli, Augustus en September. De opleiding van dezen jongeling voor het examen van onderwijzer 3e klasse zal waarschijnlijk 3 jaren duren.

4. Rapport van den Heer G. B. Dussel, betreffende de vorderingen en gedrag van den jongeling Henriquez gedurende bovengenoemde maanden. Deze jongeling zal waarschijnlijk in Mei 1909 zijn examen voor onderwijzer 3e klasse kunnen afleggen.

5. Rapport van de Directie van het St. Thomas-College omtrent de vorderingen en gedrag van de beide jongelingen Krijt en den jongeling Sintiago gedurende hetzelfde tijdperk.

Omtrent de toekomst van deze jon-

gelieden, valt, wegens hun jeugdigen leeftijd, nog niets te beslissen.

6 Brief van den Weleerwaarden Heer P. Delgeur mededeelende, dat Z.W.E.W. de benoeming tot lid van het H. B. aanvaardt;

7. Brief van de uitgevers W. L en J. Brusse, mededeelende, dat zij zich belasten met de uitzending van alle boeken, tijdschriften enz, tegen de prijzen door de uitgevers vastgesteld, plus de port, of bij verzending in kisten, de vracht en verpakking.

Aangezien het oprichten eener boekerij of leeskring op deze voorwaarden, de krachten der Groep te boven gaat, wordt besloten de onderhandelingen met de firma Brusse niet voort te zetten.

8. Brief van den Heer J. A. Gravestein, Vertegenwoordiger op St. Martin, met toezending van het reglement der aldaar pas opgerichte boekerij.

Dit reglement wordt goedgekeurd.

9. Brief van den Heer C. J. Krijt vertegenwoordiger op Bonaire, met verzoek om eene geldelijke ondersteuning uit de groepskas, met het doel een tooverlantaarn aan te koopen.

Wordt besloten voor dit doel f 20. beschikbaar te stellen.

10. Brief van den Heer C. J. Krijt, mededeelende, dat de leden op Bonaire in eene vergadering, gehouden den 29 November jl. zich vereenigd hebben tot eene zelfstandige afdeeling.

Met groote vreugde heeft het G. B van de oprichting der afdeeling Bonaire kennis genomen. Het spreekt den wensch uit, dat die afdeeling krachtig moge werken in het belang van het eiland Bonaire en tot bevordering van de zaak van het Verbond. Aan den Heer C. J. Krijt, die de oprichting dezer afdeeling heeft voorbereid en tot stand gebracht, betuigt het groepsbestuur zijn hartelijken dank.

Het toegezonden reglement der afdeeling wordt goedgekeurd.

11. Brief van de boeken-commissie te Rotterdam met dankbetuiging voor den verleenden geldelijken steun en met mededeeling, dat nog in den loop van dit jaar een kist boeken voor het Militair Tehuis zal gezonden worden.

12. Brief van de firma Berns en Co, fabriekanten van zeeppoeder te Amesfoort, de bemiddeling van het groepsbestuur inroepende om in handelsbetrekking te komen met een koopman op Curaçao;

Het G. B. zal trachten aan dien wensch te voldoen.

13. Brief van den jongeling Sprockel met dankbetuiging voor het hem gezonden bedrag ten einde eene vacantiereis te maken.

Genoemde jongeling heeft op die reis Amsterdam en IJmuiden bezocht, is vandaar over de Zuiderzee naar Zwolle gereisd om ten slotte Nijmegen en omstreken te bezoeken.

Uit dezen brief bleek het G. B. weder duidelijk welk een groot nut dergelijke vacantiereizen hebben voor de algemeene ontwikkeling van studeerende jongelieden;

14. De Secretaris, deelt mede, dat wederom van het H. B. ontvangen zijn 100 portretten van H. M. de Koningin. Het groepsbestuur betuigt voor deze daad het H. B. zijn hartelijken dank.

Besloten wordt de portretten voor zoover de voorraad strekt ter beschikking te stellen van de leden der Groep.

Ter verkrijging van een portret kan men zich melden bij den Secretaris der Groep.

15. Ten slotte wordt aan het G. B. overgelegd de copie van het St. Eustatius-nummer.

Besloten wordt deze op te zenden aan onze vertegenwoordigers in Nederland met het verzoek omtrent de plaatsing in Neerlandia in overleg te treden met de redaktie.

Niets meer aan de orde zijnde wordt de vergadering gesloten.

NEDERLAND.

De Fransche Kabel bracht ons dezer dagen groot nieuws. Met 53 tegen 38 stemmen heeft de Tweede Kamer de Begrooting van Generaal VAN RAPPARD, Mininister van Oorlog, verworpen.

Dit telegram dateert 22 December. Een volgend kabelgram van 25 December meldde, dat het Ministerie zijn ontslag heeft aangeboden,

Men gelooft, zoo seint de kabel, dat deze crisis de ontbinding van het Parlement (Tweede Kamer) na zich zal sleepen.

Daar ons blad ter perse moet, kunnen wij niet wachten op nadere bevestiging van dit laatste gerucht.

Wij twijfelen er echter niet in het minst aan, of H. M. de Koningin zal ditmaal het ontslag van het Kabinet wel aannemen. Algemeen is men dit Blanco-Ministerie beu.

Ingezonden Mededeelingen.

Advertentien.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1907.	Philad.	Marcb.	Carcas.	Zulia	Philad.	Marcb.
Vertrekt van New–York	Nov. 23	Nov. 30	Dec. 7	Dec. 14	Dec. 26	Dec. 28
Komt aan te San Juan	28		12		27	
Vertrekt van „	11		18		29	
Doet Curaçao aan	Dec. 1		15		30	
Komt aan te La Guaira	2	Dec. 7	16	21	1	Jan. 4
Vertrekt van „	4	9	18	23	2	6
Komt aan te Pto. Cabello	5		19	-	3	
Vertrekt van „	6		19		4	
Komt aan te Curaçao	7	10	20	24	5	7
Vertrekt van „	8	16	21	30	6	13
Doet La Guaira aan	9		22			
„ Ponce „		18		Jan. 1		15
„ San Juan „	11		24		8	
Komt aan te New–York	16	24	29	7	13	21

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Merida	Marcb	Merida	Zulia	Merida	Marcb
Vertrekt van Curaçao	Dec. 2	Dec. 10	Nov. 16	Dec. 24	Dec. 30	Jan. 7
Komt aan te Maracaibo	3	11	17	25	31	8
Vertrekt van „	6	14	19	28	Jan. 3	11
Komt aan te Curaçao	7	15	20	29	4	12

Drukker:
ALFREDO SINTIAGO